

§ 2. Wprowadza się zakaz używania w tychże godzinach przez odbiorców nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej silników elektrycznych do napędu pomp.

§ 3. 1. Zakaz określony w § 1 nie dotyczy zakładów społecznych służby zdrowia.

2. Dyrektorzy zarządów energetycznych okręgów mogą w przypadkach uzasadnionych zwalniać poszczególnych odbiorców od ograniczeń określonych w § 1.

§ 4. 1. Kontrolę przestrzegania przepisów zarządzenia zleca się Państwowej Inspekcji Energetycznej oraz zarządom energetycznym okręgów.

2. Dyrektorzy zarządów energetycznych okręgów wydadzą imienne zaświadczenia pracownikom podległych sobie jednostek organizacyjnych, powołanych do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk

950

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 3 sierpnia 1954 r.

w sprawie ograniczenia poboru mocy elektrycznej w godzinach obciążenia szczytowego w okresie jesiennym 1954/55 r.

Na podstawie art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 dekretu z dnia 29 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się zakaz pobierania mocy elektrycznej przez zakłady przemysłowe gospodarki uspołecznionej nie objęte limitowaniem mocy i energii elektrycz-

nej na podstawie zarządzenia nr 174 Ministra Energetyki z dnia 24 lipca 1954 r. w sprawie limitowania mocy i energii elektrycznej oraz przez zakłady przemysłowe gospodarki nie uspołecznionej dla celów produkcyjnych w okresie od dnia 15 września 1954 r. do dnia 15 marca 1955 r. w następujących godzinach obciążenia szczytowego:

we wrześniu	od dnia 15 do dnia 30 — od 18,00 do 21,00
w październiku	od dnia 1 do dnia 15 — od 17,30 do 21,00
"	od dnia 16 do dnia 31 — od 17,00 do 21,00
w listopadzie	od 6,30 do 8,00 i od 16,00 do 21,00
w grudniu	od 6,30 do 8,00 i od 16,00 do 21,00
w styczniu	od 6,30 do 8,00 i od 16,00 do 21,00
w lutym	od 6,30 do 8,00 i od 16,30 do 21,00
w marcu	od dnia 1 do dnia 15 — od 17,00 do 21,00

2. Zakaz określony w ust. 1 nie dotyczy zakładów przemysłowych gospodarki uspołecznionej o ruchu ciągłym nie objętych limitowaniem mocy i energii elektrycznej, które mogą pobierać moc elektryczną dla celów produkcyjnych w godzinach wymienionych w ust. 1 w wysokości ustalonej przez właściwe terenowo zarządy energetyczne okręgów.

§ 2. Państwowa Inspekcja Energetyczna może w wyjątkowych przypadkach, innych niż określone w § 1 ust. 2, na wniosek właściwych ministerstw zezwalać na pobór mocy dla celów produkcyjnych w czasie określonym w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Kontrolę przestrzegania przepisów zarządzenia zleca się Państwowej Inspekcji Energetycznej oraz zarządom energetycznym okręgów.

2. Dyrektorzy zarządów energetycznych okręgów wydadzą imienne zaświadczenia pracownikom podległych sobie jednostek organizacyjnych, powołanych do przeprowadzania kontroli wykonania przepisów zarządzenia.

§ 4. Zarządzenie nie dotyczy zakładów podległych Ministrowi Obrony Narodowej, Ministrowi Bezpieczeństwa Publicznego, Ministrowi Zdrowia oraz warsztatów i pracowni szkolnych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk

951

ZARZĄDZENIE MINISTRA ENERGETYKI

z dnia 20 sierpnia 1954 r.

w sprawie zmiany wysokości dopłat i opustów za współczynnik mocy (cos ϕ).

W wykonaniu uchwały nr 571 Rady Ministrów z dnia 17 sierpnia 1954 r. w sprawie zmiany wysokości dopłat i opustów pobieranych i udzielanych wielkim odbiorcom energii elektrycznej o charakterze przemysłowym za osiągnięty współczynnik mocy zarządza się, co następuje:

§ 1. Odbiorcy rozliczani za energię elektryczną według taryfy dla wielkich odbiorców o charakterze przemysłowym (taryfa VII) uiszczają dodatkowe dopłaty bądź korzystają z opustów w przypadku odchylenia wielkości osiągniętego współczynnika mocy od wielkości określonej dla nich za normalną.

§ 2. 1. Dla odbiorców, którzy:

- 1) użytkują nie mniej niż 50% odbieranej energii elektrycznej do elektrolizy do procesów elektrometalurgicznych i elektrotermicznych, do urządzeń prostowniczych oraz na cele oświetleniowe,
- 2) posiadają napędowe silniki synchroniczne o mocy nie mniejszej niż 40% ogólnej mocy zainstalowanych urządzeń elektrycznych,
- 3) użytkują nie mniej niż 30% odbieranej energii elektrycznej do elektrolizy, do procesów elektrometalurgicznych i elektrotermicznych, do urządzeń prostowniczych oraz na cele oświetleniowe, a jednocześnie posiadają napędowe silniki synchroniczne o mocy nie mniejszej niż 25% ogólnej mocy zainstalowanych urządzeń elektrycznych,

jako normalną ustala się wartość współczynnika mocy $\cos \phi = 0,85$.

2. Dla wszystkich pozostałych odbiorców normalną wartością współczynnika mocy jest $\cos \phi = 0,80$.

§ 3. 1. Wielkość osiągniętego w okresie obrachunkowym (miesiącu) współczynnika mocy ($\cos \phi$) określa się na podstawie ilości kilowatogodzin—kVA_{rh} rzeczywiście pobranej i wykazanej licznikiem energii biernej oraz ilości kilowatogodzin — kWh w tym samym czasie rzeczywiście pobranej i wykazanej licznikiem energii czynnej, według wzoru

$$\cos \phi = \frac{1}{\sqrt{\frac{\text{kVA}_{rh}}{\text{kWh}}}}$$

z zaokrągleniem otrzymanego wyniku w górę do jednej setnej części ułamka (0,01).

2. U odbiorców, u których zainstalowane są na stałe liczniki energii biernej, do obliczenia wielkości osiągniętego współczynnika mocy przyjmuje się ilość energii biernej i czynnej pobrane przez odbiorcę w ciągu całego okresu obrachunkowego (miesiąca).

§ 4. 1. U odbiorców, u których z powodu braku liczników energii biernej liczniki takie nie są zainstalowane na stałe, mogą być dla ustalenia współczynnika mocy przeprowadzane przez Zakłady Zbytu Energii (ZZE) pomiary dorywcze przy pomocy czasowo instalowanych liczników energii biernej lub równoważnych układów zastępczych, przy czym dla ustalenia wielkości współczynnika mocy według wzoru podanego w § 3 ust. 1 wymagany jest pomiar energii czynnej i biernej w ciągu co najmniej trzech pełnych, po sobie następujących dób roboczych.

2. Ustalona w podany wyżej sposób wielkość współczynnika mocy jest wielkością obrachunkową dla miesiąca, w którym został dokonany pomiar, jak również

dla miesięcy następnych do czasu, gdy zostanie u odbiorcy zainstalowany na stałe licznik energii biernej, lub też gdy zmiany warunków odbioru uzasadnią nowy pomiar współczynnika mocy.

3. Nowy pomiar, o którym mowa w ust. 2, może mieć miejsce z inicjatywy ZZE lub na żądanie odbiorcy, jednak nie częściej niż po upływie miesiąca od ostatniego pomiaru. Żądanie nowego pomiaru, uzasadnione zmianami warunkami odbioru, musi być zgłoszone przez odbiorcę do ZZE co najmniej na jeden miesiąc naprzód.

4. Do czasu przeprowadzenia nowych pomiarów dorywczych zgodnie z zasadami podanymi w ust. 1 obowiązują wartości współczynnika mocy przyjmowane w dotychczasowych rozliczeniach.

§ 5. U odbiorców, u których zainstalowane są urządzenia kompensacyjne dla poprawy współczynnika mocy (kondensatory statyczne i silniki synchroniczne), należy instalować dla pomiaru energii biernej liczniki z hamowaniem wstecznym.

§ 6. 1. Wysokość dopłat i opustów za osiągnięty przez odbiorców i według podanych wyżej zasad obliczony współczynnik mocy określona jest w załączniku do niniejszego zarządzenia, z tym że skala B dopłat i opustów ma zastosowanie do odbiorców wymienionych w § 2 ust. 1, a skala A — do odbiorców wymienionych w § 2 ust. 2.

2. Dopłaty i opusty należy obliczać od całkowitej należności objętej rachunkiem za dostarczoną odbiorcy w danym okresie obrachunkowym moc i energię elektryczną.

§ 7. 1. Zarządzenie niniejsze stosuje się również do odbiorców posiadających własne elektrownie i nie oddających, lecz tylko pobierających energię elektryczną z sieci okręgowej.

2. Zarządzenie niniejsze nie ma zastosowania do odbiorców, którzy posiadają własne elektrownie i dokonują wymiany energii czynnej i biernej z siecią okręgową zgodnie z poleceniem Okręgowej Dyspozycji Mocy. Rozliczenia za pobieraną przez takich odbiorców bądź dostarczaną przez nich energię bierną powinny być przeprowadzane na zasadzie odrębnych porozumień między właściwym ZZE a odbiorcą (zakładem przemysłowym).

§ 8. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1954 r. do dnia 31 grudnia 1954 r.

2. Miesiąc wrzesień 1954 r. jest pierwszym okresem obrachunkowym, w którym Zakłady Zbytu Energii są obowiązane zastosować nową skalę dopłat i opustów za współczynnik mocy.

Minister Energetyki: B. Jaszczuk

Załącznik do zarządzenia Ministra Energetyki z dnia 20 sierpnia 1954 r. (poz. 951).

SKALA DOPLAT I OPUSTÓW

Wartość współczynnika mocy cos fi	Dopłaty (+) i opusty (-) w % % od kosztów zakupu energii		Wartość współczynnika mocy cos fi	Dopłaty (+) i opusty (-) w % % od kosztów zakupu energii	
	skala A	skala B		skala A	skala B
1,00					
0,99			0,69	+ 44	+ 64
0,98			0,68	+ 48	+ 68
0,97			0,67	+ 52	+ 72
0,96			0,66	+ 56	+ 76
0,95		- 12	0,65	+ 60	+ 80
0,94		- 10	0,64	+ 64	+ 84
0,93		- 8	0,63	+ 68	+ 88
0,92		- 7	0,62	+ 72	+ 92
0,91		- 6	0,61	+ 76	+ 96
0,90	- 20	- 5	0,60	+ 80	+ 100
0,89	- 18	- 4	0,59	+ 84	
0,88	- 16	- 3	0,58	+ 88	
0,87	- 14	- 2	0,57	+ 92	
0,86	- 12	- 1	0,56	+ 96	
0,85	- 10	0	0,55	+ 100	
0,84	- 8	+ 4	0,54	+ 104	
0,83	- 6	+ 8	0,53	+ 108	
0,82	- 4	+ 12	0,52	+ 112	
0,81	- 2	+ 16	0,51	+ 116	
0,80	0	+ 20	0,50	+ 120	
0,79	+ 4	+ 24	0,49	+ 124	
0,78	+ 8	+ 28	0,48	+ 128	
0,77	+ 12	+ 32	0,47	+ 132	
0,76	+ 16	+ 36	0,46	+ 136	
0,75	+ 20	+ 40	0,45	+ 140	
0,74	+ 24	+ 44	0,44	+ 144	
0,73	+ 28	+ 48	0,43	+ 148	
0,72	+ 32	+ 52	0,42	+ 152	
0,71	+ 36	+ 56	0,41	+ 156	
0,70	+ 40	+ 60	0,40	+ 160	

952

ZARZĄDZENIE MINISTRA HUTNICTWA

z dnia 21 sierpnia 1954 r.

w sprawie zawierania umów o dzieło oraz udzielania zaliczek i zwalniania od obowiązku zabezpieczenia wykonania tych umów.

Na podstawie §§ 12, 57 ust. 2 i § 58 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się na okres do dnia 31 grudnia 1954 r. zarząd centralny Ministerstwa Hutnictwa, centralne zarządy wchodzące w skład Ministerstwa oraz przedsiębiorstwa i instytuty naukowo-badawcze podległe Ministrowi Hutnictwa do:

1) udzielania osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w

sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. z 1949 r. Nr 12, poz. 73, Nr 58, poz. 448 oraz z 1952 r. Nr 19, poz. 116), zwanego dalej „rozporządzeniem”, zamówień do wysokości 15.000 zł w zakresie dostaw, robót i świadczenia usług, bez potrzeby uzyskiwania stwierdzenia, że osoby wymienione w § 8 rozporządzenia nie mogą zamówień wykonać;

2) udzielania osobom nie wymienionym w § 8 rozporządzenia, z którymi zawarto umowy w zakresie i w wysokości podanej w pkt 1, zaliczek do wysokości 15% wartości umowy, z zastrzeżeniami zawartymi w § 57 ust. 3 i § 58 ust. 2 rozporządzenia;